



**LIST REKTORA UNIWERSYTETU PAPIESKIEGO
JANA PAWŁA II W KRAKOWIE
NA DRUGI DZIEŃ ŚWIĄT BOŻEGO NARODZENIA 2021 ROKU**

Umiłowani Siostry i Bracia!

Po raz kolejny w naszym życiu przeżywamy święta Bożego Narodzenia. Zgodnie z polską tradycją, spotkaliśmy się z naszymi bliskimi przy wigilijnym stole. Okazaliśmy wiele miłości nie tylko naszym domownikom i rodzinie, ale także tym, których spotkaliśmy przypadkowo. Wszystko to nabiera właściwego sensu dlatego, że *tak Bóg umiłował świat, że swego Syna dał* (J 3, 16-18). Chrystus przyszedł na ziemię właśnie z miłości do człowieka - po to, aby człowiek mógł na wieki żyć w miłości Boga.

Gdy dzisiaj w liturgii czcimy Świętą Rodzinę – Jezusa, Maryję i Józefa – jeszcze wyraźniej dostrzegamy swoje posłannictwo codziennej miłości w naszych rodzinach. Św. Jan Apostoł mówi do nas o tym, że mamy wierzyć w imię Syna Bożego Jezusa Chrystusa i miłować się wzajemnie (zob. 1 J 3, 24). Nie inaczej da się zrozumieć życie Najświętszej Rodziny oraz życie każdej rodziny, także w dzisiejszym świecie, jak tylko poprzez relację wzajemnej miłości. Każda matka, ojciec i każde dziecko – słowem wszyscy – jesteśmy powołani do miłości. Ona właśnie nadaje sens naszej codzienności i naszemu dążeniu do szczęśliwości wiecznej.

Skoro więc sensem wewnętrznego życia Najświętszej Rodziny, każdej rodziny i każdego człowieka jest miłość, rozważmy dzisiaj, co naprawdę kryje się za tym słowem. Bóg rodzi się człowiekiem z miłości do nas – i to bezwarunkowo. My zaś mamy na tę Jego miłość odpowiedzieć własną miłością. Miłość chrześcijańska jest wypełnieniem Bożego prawa (zob. Mk 12, 29-31; Rz 13, 10; Ga 5, 14-15), ponieważ Przykazanie miłości Boga i bliźniego jest najważniejszym ze wszystkich przykazań

(zob. Pwt 30, 16; Mk 12, 29-31). Czasem pytamy siebie, jak czynić miłość. Niekiedy wydaje nam się, że jest to niezwykle trudne. A przecież wyrazem miłości jest powiedzenie dobrego słowa swojej żonie czy mężowi, okazanie zainteresowania i wysłuchanie dzieci, znalezienie czasu dla ludzi starszych, zatrzymanie się nad osobami potrzebującymi pomocy. Obliczem miłości jest szacunek do każdego człowieka, objawiający się poprzez cierpliwość i szukanie wzajemnego pojednania.

Gdy ks. Stefan Wyszyński jako kapelan w Laskach widział z oddali płonąca podczas powstania Warszawę, nieoczekiwanie otrzymał od niej rodzaj przesłania w postaci nadpalonej kartki, którą ze stolicy przywiał wiatr. Na kartce widniały słowa: *Będziesz miłował*. Wiemy, że stały się one dla niego programem dalszego jego życia, zwłaszcza jako wielkiego Prymasa Polski. Dzisiaj – także dla nas – stanowią one wyzwanie chwili: *Będziesz miłował!* Jak bowiem czytamy w Ewangelii św. Mateusza, kiedyś będziemy sądzeni z miłości, to znaczy z tego, czy w potrzebującym naszej pomocy drugim człowieku dostrzeżemy samego Jezusa (zob. Mt 25, 31-46). Dlatego zwłaszcza podczas tych Świąt prosimy nowo narodzonego Jezusa: *otwórz nasze oczy na potrzeby i cierpienia braci, oświeć nas światłem Twego słowa, abyśmy pocieszali utrudzonych i ucisnionych, spraw, abyśmy z miłością podejmowali posługę wobec ubogich i cierpiących* (zob. V Modlitwa Eucharystyczna).

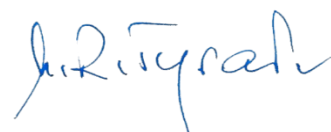
Drodzy Siostry i Bracia!

W to przenikanie świata miłością Boga do człowieka włącza się od wielu już lat Uniwersytet Papieski Jana Pawła II w Krakowie. Jego korzenie sięgają wieku XIV, ponieważ 625 lat temu – 11 stycznia 1397 roku – został ufundowany przez św. Jadwigę Królową Wydział Teologiczny, dając w ten sposób początek Uniwersytetowi Jagiellońskiemu. Po likwidacji tego Wydziału przez władze komunistyczne dzięki staraniom kard. Karola Wojtyły przetrwał on jako Papieski Wydział Teologiczny (1974 r.), przekształcony 40 lat temu (8 grudnia 1981 r.) przez papieża Jana Pawła II w Papieską Akademię Teologiczną, aby na koniec decyzją Benedykta XVI zostać Uniwersytetem Papieskim (8 czerwca 2009 r.).

Wydział Teologiczny UPJPII ma swoich studentów w: Krakowie, Katowicach Panewnikach, Lwowie, Przemyślu, Rzeszowie, Częstochowie, Kalwarii Zebrzydowskiej i Stadnikach. Ma także swoją sekcję w Tarnowie. We wszystkich tych miejscach studiują świeccy katolicy oraz przygotowujący się do kapłaństwa alumni. Do Wydziału Teologicznego afiliowanych jest czternaście seminariów duchownych kształcących obecnie 654 kleryków zakonnych i diecezjalnych, 220 studentów świeckich przygotowujemy do posługi katechetów czy też teologów w ogóle. To wielka okazja, by nie tylko świętować, ale otoczyć modlitewną troską wykładowców, obecnych studentów i absolwentów całego Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II, a zatem wszystkich, którzy będą światu głosić miłość Boga do człowieka. Dziękuję za Waszą troskę duchową i materialną o nasz Uniwersytet i bardzo proszę – nie ustawajcie w niej.

Życmy sobie nawzajem umiejętności przekraczania granic, które niekiedy tworzą się między nami, abyśmy każdego dnia mogli wzbudzać w sobie i pielęgnować miłość do Boga i do drugiego człowieka. Im więcej będzie miłości w naszym codziennym życiu, tym więcej odrzucimy zatrujących nasze serca zła i nienawiści. Niech przesłanie Karola Wojtyły o tym, że *Miłość (Boża) mi wszystko wyjaśniła, Miłość wszystko rozwiązała* (zob. *Pieśń o Bogu ukrytym*) spełnia się w Waszej codzienności.

W dniu dzisiejszym, w którym w Archidiecezji Krakowskiej rozpoczyna się peregrynacja Ikony Świętej Rodziny, pozostaję wobec Was wszystkich z serdecznym darem modlitwy



ks. prof. dr hab. Robert Tyrała, rektor UPJPII

Kraków, 26 grudnia 2021 roku

Najświętszej Rodziny – Jezusa, Maryi i Józefa, II dzień świąt Bożego Narodzenia